



Autor: Marian Pidelasserra i Brias
(1877 - 1946)

Títol *Nena Estiuejant*

Data 1925

Tècnica: Oli sobre tela

Mides 175 x 100 cm

Signat i datat «M Pidelasserra i Brias/1925» a l'angle inferior dret.

Al revers, titulat, signat i datat «NENA ESTIUEJANT / M Pidelasserra i Brias / 1925»

Museu Abelló Fundació Municipal d'Art (núm Reg 2714).

Observacions. Amb posterioritat a 1928, l'autor va repintar la cara. La model és la filla de l'artista

Exposicions: *Marian Pidelasserra*, Sala Parés, Barcelona, 1928

La Mirada de l'artista Cinc visions, Museu Abelló, Mollet del Vallès, 1999 - 2002

Marian Pidelasserra 1877 - 1946 Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona 2002 - 2003

Marian Pidelasserra 1877 - 1946 Fundación Cultural Papfre Vida, Madrid 2003

Bibliografia:

- CAPDEVILA, C., «El pintor M. Pidelasserra», *La Publicitat*, Barcelona 12/4/1928
- ALCÁNTARA GUSART, M. «Marian Pidelasserra i Brias» *Gasetta de les Arts*. Barcelona 11/1928, 3.
- Marian Pidelasserra*, Barcelona 1928, cat. Núm. 28
- VERRIÉ, F.-P., *El pintor Pidelasserra. Ensayo de biografía crítica*, Barcelona, (1947), p. 40
- La Mirada de l'artista. Cinc visions*, Museu Abelló, Mollet del Vallès, 1999, p. 49, cat. Núm. 25, fig.
- Marian Pidelasserra 1877 – 1946* Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona, 2002, p. 148 i 149, cat. Núm. 48 fig.

Marian Pidelasserra i Brias (Barcelona 1877 – 1946) fill d'un petit fabricant de tints, és un pintor amb una de les històries més insòlites de l'art català. Artista maleït alhora que convertit en mite. Al 1899, quan molts dels artistes marxaven a Roma, ell va decidir d'anar a París amb el pintor Pere Ysern i l'escultor Emili Fontbona. Amb ells va compartir residència, taller i estudis a l'acadèmia Colarossi. És a París on va conèixer l'impressionisme i el simbolisme, i on va patir un radical canvi en la seva forma de ser i de pintar. Va passar de ser un artista un tant conservador a ser un pintor «modern». Així va fer els únics quadres que es consideren genuïnament impressionistes de la pintura catalana, tot i que de seguida va renunciar a seguir per aquest camí que ben segur li hauria reportat una bona acceptació i, per tant, una bona qualitat de vida. L'impressionisme que es considerava un llenguatge d'avantguarda a Barcelona, a París ja era cosa del passat. El simbolisme en canvi, amb Pierre Puvis de Chavannes al capdavant, viu el seu punt culminant en aquests moments. És ara quan Pidelasserra, després de veure els frescos del Panteó pintats per P. Puvis de Chavannes, es decideix per endinsar-se en el místic món del simbolisme. Aquí tindrà el seu primer fracàs pictòricament parlant. A Barcelona no s'entén encara aquest nou llenguatge i Pidelasserra és marginat fins el punt que en un atac de rebel·lia destruirà fins i tot la seva primera obra simbolista. A continuació decidirà retirar-se cap a terres del Vallès Oriental, en concret al Montseny. És el 1903. Aquí pintarà paisatges que no entendran del tot els seus coetanis, però que sí captivaran a les generacions posteriors. Molts han estat els crítics i historiadors que s'han adonat de la vàlua de Marian Pidelasserra; de Feliu Elias, Rafael Benet, Francesc Pujols o Eugeni d'Ors a Josep Llorens i Artigas, Gabriel Ferrater o Juan Eduardo Cirlot. Tots ells van lloar en certa manera l'obra i persona d'un dels artistes més personals i desconcertants de la pintura catalana moderna. Això farà que, entre 1910 i 1914, Lluís Plandiura decidís adquirir un cert nombre d'obres de Marian Pidelasserra en la seva incipient col·lecció de pintura. No ens ha d'estranyar doncs, que anys més tard, un altre artista i col·leccionista amb bon instint com el

molletà Joan Abelló i Prat és fixés en la seva pintura. Gràcies a la conjuntura favorable del moment, Abelló es va poder fer amb quasi bé una trentena d'obres originals de diferents èpoques i temàtiques convertint-se en una de les col·leccions més interessants i completes que existeixen sobre Marian Pidelasserra i que avui en dia es conserven a les instal·lacions de la Fundació Municipal Joan Abelló, de Mollet del Vallès.

Josep Felix Bentz
Historiador de l'art